

Írta:

2014. szeptember 30. kedd, 19:31

Beszéljek bár földi, vagy égi nyelven, ha szeretet nem lobog szívemben, csak csengő-zengő cimbalom a lelkem.

Tudjam a jövőt és a titkokat, miket az ész csak vakon tapogat, legyen enyém a földnek minden tudománya, ha oly okos lennék is, mint az angyalok,

s hitem bár nagyobb volna, mint a Himalája,

szeretet nélkül semmi sem vagyok.

S osszam szét bár a szegényeknek minden kincsem, mindent, amit erőm s verejtékem terem,

ha szeretet nincsen,

mit használ az nekem.

A szeretet türelmes, engedelmes, a szeretet mindig másoknak kedvez, gonoszságra, bűnre sohasem lázad, iker testvére ő az igazságnak,

nem féltékeny és rosszat nem akar,

a szeretet élet és diadal,

nincs benne nagyravágyás, nincs harag,

az mindenkinek mindent odaad,

mindent remél, mindent elhisz s ha kell,

töviskoronát visel.

Jön a kor, s betelnek a prófétálások, jön a kor és megszűnnek a nyelvek, nem lesz nóta, nem lesz ima, sem átok,

s tudományok sem lesznek,

de a szeretet mindig élni fog.

Most még sok minden érthetetlen itt lent, de egykor nyílt fény lesz minden homály, titok, egy kor színről-színre meglátjuk Istent.

Az Úr nekünk ködös életútra három mécsest adott. Nélküle bús lábunk, bús útvesztőbe jutna. Előttünk három fénysáv izzik, ing, vakít:

Ölbey Irén: Szent Pál levele a korintusiakhoz.

Írta:

2014. szeptember 30. kedd, 19:31

a szeretet, a remény és a hit.

S köztük a szeretet a legnagyobb.